

עפ"ת 8345/04/19 - חנן אוחנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 8345-04-19 חנן אוחנה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 10152215827

מספר בקשה: 5

לפני כבוד השופט ערן קוטון
מבקש חנן אוחנה
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

על פי בקשתו להישפט הוגש כנגד המבקש כתב אישום לבית משפט השלום לתעבורה בחדרה (להלן: "בית משפט קמא"). לפי כתב האישום, ביום 17.12.17 בשעה 17:35, נהג המערער ברכב בכביש 65 ממזרח. בעודו בתנועה, אחז המערער או השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

המבקש התייצב בבית משפט קמא ביום 2.12.18 וכפר במיוחס לו. המבקש אמר: "הייתי בנסיעה מבית שאן לכיוון פרדס חנה, השוטר נסע אחרי, הייתה נסיעה די ארוכה הוא ראה שאני לא מדבר בטלפון עצר אותי בצד ואמר לי תודה בכך ואמרתי לו שירשום מה שהוא רוצה וניפגש בבית המשפט". לפיכך נדחה הדיון לשמיעת הוכחות ליום 13.3.19.

בהחלטתו שניתנה ביום 2.12.18 הבהיר בית משפט קמא, בין היתר, כדלקמן -

"התייצבות הנאשם - חובה, אחרת רשאי בית המשפט לדונו שלא בפניו ויכול שיוצא כנגדו צו הבאה".

במועד ההוכחות, ביום 13.3.19, לא התייצב המבקש להמשך בירור דינו. משכך הרשיעו בית משפט קמא בהעדרו. בהמשך נגזר דינו של המבקש לקנס בסך ₪ 1,500 אשר ישולם עד ליום 12.6.19.

חלף הגשת בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, בחר המבקש לערער על פסק הדין.

בהודעת הערעור טען המבקש כי ביום 10.11.18 קיבל שיחת טלפון בה הודע לו כי הדיון הקבוע ליום 2.12.18 יידחה אך לא נמסר למתי. כן טען כי בהיותו אב לשש בנות תשלום הקנס יקשה עליו. בית המשפט התבקש להורות על תשלום הקנס בשלושה תשלומים. הוסיף המבקש וטען כי תשלום הקנס יביאו להודאה במעשה שלא עשה. כן טען כי הוא מבקש להראות שלא יצאה או התקבלה שיחה מן הטלפון הנייד שלו בעת האירוע. הוא אף אינו מחזיק בטלפון נייד הכולל יישומונים.

הדיון בערעור נקבע ליום 7.4.19 אולם ביום 4.4.19 הגיש המבקש בקשה לדחות את הדיון, נוכח רצונו להיות נוכח בדיון אחר המתקיים בבית משפט השלום בטבריה הקשור בבני משפחתו. בית המשפט דחה את הבקשה נוכח אילוצי יומנו והבהיר כי המבקש יוכל להתייצב בדיון האחר לאחר סיום הדיון בהליך דנן. המבקש עשה דין לעצמו ולא התייצב

לדין. למרות זאת, לפני משורת הדין, כיון שהתפנה מועד ביומן בית המשפט ובהיות המבקש בלתי מיוצג נדחה הדין ליום 16.4.19.

בדין הנדחה שוב לא התייצב המבקש ולפיכך דחה בית המשפט את הערעור. לאחר תום הדין התייצב המבקש באולם הדיונים, בהמשך הגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו. בבקשה טען המבקש כי סבר שהדין יתקיים בבית משפט קמא לשם שם פעמיו. בהמשך הודע לו כי הדין יתקיים בבית המשפט המחוזי בחיפה וכשהתייצב הוברר כי הדין כבר הסתיים. המבקש שב וביקש להוכיח את חפותו.

בהחלטה שניתנה ביום 16.4.19 הורה בית המשפט למבקש להפקיד סכום של ₪ 250 עד ליום 29.4.19 כהוצאות לטובת אוצר המדינה, למקרה שבקשתו תתקבל. המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה ולאחר שהוברר כי הסכום לא הופקד נדחתה הבקשה ביום 30.4.19.

למחרת היום, ביום 1.5.19, הוגשה הבקשה מושא ההחלטה הנוכחית בה טען המבקש כי הפקיד את הסכום הנדרש ואף צירף לבקשתו אישור. מן האישור עולה כי הסכום הופקד ביום 30.4.19 ולא ביום 29.4.19. עוד טען בשנית כי ביום הדין נסע לבית משפט קמא. כן ביקש לאפשר לו להתייצב ולהוכיח את חפותו. המשיבה התנגדה לבקשה נוכח התנהלותו הכוללת של המבקש.

כאמור בסעיף 208 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 -

"הדין בערעור יהיה בפני בעלי הדין; אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב, רשאי בית המשפט לדון בערעור לא בפניו, או, אם המערער הוא שלא התייצב - לדחות את הערעור מטעם זה בלבד".

כאמור בסעיף 208א(א) לאותו חוק -

"נדחה ערעורו של נאשם בשל אי-התייצבותו יבטל בית המשפט את ההחלטה על דחיית הערעור וישמע את הערעור אם נוכח, על פי בקשת המערער, כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המערער או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

סבור אני כי המבקש לא הצביע על סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין. המבקש עשה דין לעצמו ולא התייצב לדין הראשון בערעור הגם שבקשות דחייה שהגיש נדחו. למרות זאת, לפני משורת הדין, נקבע דין נוסף בערעור אלא שגם אליו לא התייצב המבקש בשעה היעודה. טענתו שלפיה סבר כי הדין יתקיים בבית משפט קמא היא טענה מוקשית שכן הודעת הערעור שהגיש פותחת במילים "לכבוד מזכירות בית משפט המחוזי חיפה". לצד מילים אלו מוטבעת חותמת בית המשפט המחוזי בחיפה. המבקש לא הסביר בבקשותיו על שום מה סבר כי הדין אמור להתנהל בבית משפט קמא שעה שהגיש את הערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה. אף נימוקי ערעורו של המבקש הם מוקשים בהינתן העובדה שהמבקש התייצב לדין שהתקיים בבית משפט קמא ביום 2.12.18 ודין ההוכחות נקבע בנוכחותו. המבקש לא טען בהודעת הערעור כי הודע לו שדין ההוכחות שנקבע ליום 13.3.19 נדחה. המבקש אף לא נימק בהודעת הערעור את היעדרותו מן הדין בבית משפט קמא שנקבע להוכחות בנוכחותו. הוא הדין בכל הקשור לאי הפקדת הסכום כמפורט

בהחלטת בית משפט זה. בהתאם להחלטה היה על המבקש להפקיד את הסכום עד ליום 29.4.19 אלא שהמבקש הפקיד את הסכום למחרת.

נוסף על כל האמור, למעט טענת חפות כללית ואמירה שלפיה השוטר "ראה שאני לא מדבר בטלפון", לא צירף המבקש ראיות כלשהן אשר יש בהן להצביע על כך שנגרם לו עיוות דין שעה שנשפט בהעדרו בבית משפט קמא ושעה שנדחה ערעורו בבית המשפט בהליך דנן. המבקש לא הסביר על שום מה סבר השוטר כי הוא משוחח בטלפון הנייד למרות שהשוטר "ראה" שאינו עושה כן.

אף אם ניתן היה לקבל טענתו שלפיה אין למצוא כי שיחה כלשהי יצאה או התקבלה בטלפון הנייד שלו, הרי יש לזכור כי ביצוע העבירה אינו מחייב דיבור באמצעות הטלפון הנייד אלא שימוש, הכול על מנת להימנע מהסחת דעתם של הנהגים. אף העונש שנגזר על המבקש בבית משפט קמא אינו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה.

משאלו פני הדברים איני סבור כי הוכחה עילה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש בבית משפט קמא ואף לא הוכחה עילה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש בהליך דנן. נוכח משאבי הזמן המוגבלים אף לא שוכנעתי במידה הנדרשת כי קיימת הצדקה לקיים דיון שלישי(!) בערעור שהגיש המבקש.

בנסיבות אלו תחזיר המזכירות למבקש את סכום ההפקדה.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ט, 05 מאי 2019, בהעדר הצדדים.